

lige Omstændigheder, at flere Sogne skulle forenes i eet Fogderi, eller at eet Sogn skal opløses i flere Fogderier. Hvad nu det Sidste angaaer, at opløse et Sogn i flere Fogderier, saa har Erfaringen paa mangfoldige Steder vist, at det er absolut nødvendigt, naar man vil vente, at Sognefogden paa en tilfredsstillende Maade skal kunne opfylde de Pligter, der paaligge ham. Naar det ved en saadan Opløsning af et Sogn i flere Sognefogderier er blevet fremhævet som en Betænkelighed, at det kunde medføre Ulemper, at Politimyndigheden i et District ikke er lagt i een Mandshaand, saa skal jeg dog bemærke, at det jo netop bliver Tilfældet. Naar det Districts Grændser, hvorover Sognefogden har Politimyndighed, er nøiagtig bestemt, medfører det slet ikke nogen større Bæmskelighed eller større Ulempe, at Sognet er opløst i flere Districter, hvoraf hvert har sin Sognefoged, end der er, naar der i hvert Sogn er en Sognefoged; Forholdet bliver ganske det samme.

Det er dernæst bleven yttret, at det vilde være hensigtsmæssigt, at fastholde de hidtilværende Bestillinger, som Budfoged og Hjelpefoged, og at altsaa den Bestemmelse i Lovens § 4, at de paagjældende Bestillinger skulle bortfalde fra 1ste October 1857, burde udgaae. Jeg maa imidlertid ansee det for uheldigt, at Sognefogden saaledes paa visse Steder har en Medhjælper i en Budfoged eller en Hjelpefoged, og det er derfor, at der ogsaa i forskellige collegiale og ministerielle Skrivelser er udtalt, at man hellere maa dele et Sogn i flere Fogderier, end antage en Budfoged eller Hjelpefoged, da Sognefogderne i Reglen ikke have synderlig Gavn af en saadan Assistance. Naar det er

blevet udtalt, at det, at have en Budfoged eller Hjelpefoged, vilde være gavnligt og hensigtsmæssigt, navnlig i Tilfælde af at Sognefogden skulde døe, saa maa jeg dertil bemærke, at isaafald ere Bæmskelighederne ikke større, end naar en hvilken som helst anden Embedsmand døer; døer en Herredsfoged, saa er der ikke strax en anden Herredsfoged tilstede, hans Fuldmægtig har ikke strax Constitution til at overtage Embedet, og døer Amtmanden, er der ikke strax en anden Amtmand tilstede, der kan overtage hans Embeds-Forretninger; naar der altsaa i saa vigtige og anseelige Stillinger ikke foranlediges nogen Ulempe derved, at der ikke er nogen Substitut for den paagjældende Embedsmand, naar han døer, kan der heller ikke være nogen fornøstlig Grund til at antage, at det vilde medføre nogen Bæmskelighed, at der ikke er nogen Substitut for en Sognefoged i et saadant Tilfælde.

Naar der med Hensyn til den Bestemmelse i Lovudkastet, at Lægsmandsbestillingen herefter skal være forenet med Sognefogedbestillingen, er opkastet Tvivl om, hvorvidt Betydningen deraf skal være, at Sognet skal opløses i flere Lægsder, saa er Ministeriet gaaet ud fra den Forudsætning, at en saadan Foranstaltning ikke vilde være udsørlig, medens man paa den anden Side har anset det for hensigtsmæssigt at indskrænke disse Bestillinger i Communerne saameget som muligt, saa at der i Communerne er saa faa Bestillingsmænd som muligt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, satte Lovforslagets Overgæng til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 76 Stemmer.